

РЕШЕНИЕ

№ 2132

гр. София, 31.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **484** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „ИНВЕСТ ФОНД МЕНИДЖМЪНТ“ АД срещу Решение от 15.11.2022 г. по н.а.х.д. № 8529/2022 г. на Софийския районен съд, НО, 109-ти състав, потвърждаващо Наказателно постановление /НП/ № Р-10-171/07.06.2022 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на касатора, на основание чл.274, ал.1, предл. второ от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране (ЗДКИСДПКИ) и чл. 200, ал.2, предл. второ от Наредба № 44 от 20.10.2011 г. за изискванията към дейността на колективните инвестиционни схеми, управляващите дружества, националните инвестиционни фондове и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (Наредбата), е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 90, ал. 10 от ЗДКИСДПКИ.

В касационната жалба се поддържа становище за неправилност на обжалваното решение поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Поддържа

се теза за несъставомерност на деянието. Касаторът счита за неправилни изводите на районния съд за неприложимост на процедурата по чл.92,ал.3 от ЗДКИСДПКИ и излага довод, че след като нарушението е било отстранено, не са били изпълнени условията за налагане на санкция. Твърди се, че съдът не е обсъдил всички доказателства по делото, както и всички изтъкнати от дружеството възражения и доводи. Отделно, при преценката за приложимост на чл.28 от ЗАНН не е взел предвид наведените смекчаващи обстоятелства. Излага съображения, че определената имуществена санкция е явно несправедлива. Допълнителни съображения се съдържат в депозирана писмена защита. В проведеното по делото съдебно заседание касаторът не се представява.

Ответникът – заместник-председателят на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, чрез юрисконсулт Г., оспорва жалбата. Излага съображения по същество в депозирано писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е установил, че към 31.12.2020 г. касаторът не отговаря на изискванията за ликвидност, доколкото минималните ликвидни средства на дружеството са в размер, по-малък от текущите му задължения с падеж до 3 месеца, като съотношението между тях е 8,23 % при минимално изискуеми 100 %. Тъй като към 31.12.2020 г. дружеството не отговаря на изискването по всяко време да поддържа ликвидни средства, чийто размер да не е по-малък от размера на текущите задължения с падеж до 3 месеца, доколкото съотношението между минималните ликвидни средства и текущите задължения с падеж до 3 месеца е 8,23 % при нормативно установен минимум от 100 %, е нарушено изискването на чл. 153, ал. 1 от Наредба № 44. На дружеството е съставен акт за установяване на административно нарушение № Р-06-6/19.01.2022г., въз основа на който е издадено процесното НП.

За да потвърди обжалваното наказателно постановление, решаващият състав на СРС е приел, че нарушението е безспорно установено, не са допуснати процесуални нарушения при съставяне на АУАН, респ. при издаване на наказателното постановление, извършването на нарушението е безспорно установено, правилно е приложен материалният закон и законосъобразно е наложена имуществената санкция, като не са налице основания случаят да бъде определен като маловажен.

Изводите на районния съд се споделят изцяло от касационната инстанция.

Съгласно чл. 90, ал. 10 от ЗДКИСДПКИ управляващото дружество е длъжно да отговаря на капиталови изисквания и да поддържа минимални ликвидни средства, определени с наредба. Видно от разпоредбата на чл. 153, ал.1 от Наредба № 44, управляващото дружество следва да поддържа минимални ликвидни средства, включващи парични средства в размер не по-малък от размера на текущите си задължения с падеж до 3 месеца. В случая е безспорно установено и не се отрича от касатора, че към посочената дата на нарушението минималните ликвидни средства на дружеството са в размер, по-малък от текущите му задължения с падеж до 3 месеца,

което означава, че е нарушено изискването по чл.90, ал.10 ЗДКИСДПКИ. Ирелевантно за процесния период е последващото привеждане на финансовите показатели в съответствие с изискванията на чл.153, ал.1 от Наредбата.

Не се възприемат доводите на касатора за приложимост на процедурата по чл.92, ал.3 ЗДКИСДПКИ. Съгласно посочената разпоредба, при констатирани непълноти и други несъответствия с изискванията на закона, включително с Международните стандарти за финансови отчети, допуснати в отчетите за капиталова адекватност и ликвидност, както и във финансовите отчети, регистри и други счетоводни документи, заместник-председателят изпраща съобщение и определя срок, в който управляващото дружество е длъжно да ги отстрани. Неподдържането на минимални ликвидни средства в размер не по-малък от размера на текущите си задължения от управляващото дружество не е непълнота, допусната в отчета, а неизпълнение на законовото изискване на чл.90, ал.10 ЗДКИСДПКИ за поддържане на минимални ликвидни средства. Независимо че в случая производството е образувано във връзка с изготвен от дружеството отчет за капиталова адекватност и ликвидност, дружеството не е санкционирано за непълноти в отчета, респ. за несъответствия в данните, т.е. за документални пропуски и грешки, а за неизпълнение на изискването за поддържането на минимални ликвидни средства.

Правилен е изводът на районния съд за немаловажност на извършеното нарушение. Нарушението касае изискванията за капиталовата адекватност и ликвидността на управляващите дружества и по-точно - изразява се в неспазване на едно от основните изисквания, гарантиращи ликвидността. С извършеното нарушение дружеството е създадо опасност за финансовата си стабилност. Съотношението между минималните ликвидни средства и текущите задължения с падеж до 3 месеца, което е 8,23 % при нормативно установен минимум от 100 %, показва значително отклонение от нормативните изисквания и категорично не може да обоснове по-ниска степен на обществена опасност на извършеното нарушение, следователно не е маловажен случай.

Не се констатира и наличие на явна несправедливост на наложеното наказание. Наложена санкция за нарушението към датата на извършването му, при спазване на чл.3 от ЗАНН, е в размер над установения минимум от 1000 лв., но под средния размер за предвиденото наказание /2500лв./ и с оглед наличието както на смекчаващи, така и на отегчаващи отговорността обстоятелства, касационната инстанция намира същата за законосъобразна и справедливо определена.

Предвид изложеното, обжалваното решение е правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, съобразно разпоредбата на чл.63д, ал.4 ЗАНН ответникът има право на юрисконсултско възнаграждение. Предвид своевременното направено искане от страна на ответника, съдът следва да му присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл.63д, ал.5 от ЗАНН, в минимален размер от 80 лв.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. първо АПК във вр. с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4352 от 15.11.2022 г., постановено от Софийския

районен съд, НО, 109-ти състав, по н.а.х.д. № 8529/2022 г.
ОСЪЖДА „Инвест Фонд Мениджмънт“ АД да заплати на Комисията по финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.